

Çiftçiler Patlamak Üzere

Koray Çalışkan

koray.caliskan@boun.edu.tr

Türkiye daha önce görmediğimiz bir çalkantıyla sallanıyor. Toplumca bir bebek gibiyiz, sallandıkça daha güzel uyuyoruz. Modern tarihimizde daha önce örneği görülmemiş bir yerinden edilmeye karşı karşıyayız. Küçük çiftçilik yok oluyor. Yani Türkiye toplumunun üçte biri yerinden, işinden oluyor.

Büyük şirketlerin egemenliğini sağlamlaştıran politikalar nedeniyle kırdan varolma şansı ortadan kalkan köylüler büyük bir hızla kentlere göçüyor. Hatta yeni ortaya çıkan ve daha önce memleketimizde görmediğimiz bir yerleşim yerinin icadına neden oluyorlar. Kasaba varoşları kentte kendine yer bulamayan yoksulları kendine çekiyor. İşsizler ordusu kısa zamanda ikiye katlanacak. İşin en acısı, tüm bu rezalet işsizliğe çözüm bulamadığımız bir zamanda cereyan ediyor.

Yeni yapılan bir araştırma reel işsizliği %19 olarak gösteriyor. Durum o kadar ciddi ki patronlar şimdiden endişenmeye başladılar. Ankara Ticaret Odası işsizliği terör gibi bir güvenlik sorunu olarak gördüğünü açıkladı. Her yıl bir milyon kişiye iş bulmamız gerekiyor. Biz her yıl bir milyon çiftçi ve ailesini tarlasından ediyoruz.

AKPli tarım bakanına bakarsak abartıyoruz: Traktör satışları artmış, iflas eden çiftçi hiç traktör almıyormuş! Zamanında, pamuğun ikinci eli para yapmıyor diye hayıflanarak köylüye “o zaman ikinci eli ekme” diyen zihniyetin devamı bu. Kredi desteği yok olan çiftçi nakit ihtiyacını traktörü borçla alıp, nakit satınca karşılıyor. Kırdan kime söyleseniz söyler. Ama biz iktisatçı “uzmana” soruyoruz, o da bakıyor rakamlara ve gayri safi safi diyor ki büyüme var. Oysa büyüyen tek şey sorunlar.

Yalnızca son 6 yılda 3 milyon çiftçi ve ailesi kırdan ayrıldı. 2007’de elliye saniyede bir çiftçi iflas ediyor. Önümüzdeki çeyrek yüzyılda Türkiye’nin sayıca en kalabalık toplumsal sınıfı ortadan kalkarken, memleketimize bir felaket armağan edeceğiz. Zaten iyice hırpalanmış toplumsal adalet ve barış tamamen ortadan kalkacak.

Üç beş kapkaç vakasına bakıp kentlerde suçun azdığını düşünenler daha hiçbir şey görmediler. Geleceğimizi merak edenler dünyanın diğer kentlerine baksın. Meksika’da kentte huzur yoktur, Kolobiya kırsalında gece birinin kapısını çalamazsınız. Örnekler gani. Ama ders bir tane. Çiftçiliğin yok edildiği toplumlar iki tip. Batı’da yerinden olan çiftçiler sömürcülere gittiler ve işçileştiler. Küresel Güney dediğimiz dünyanın %80’inin ise gidecek hiçbir yeri yok. En alttakilere ekleniyorlar. Ve tüm çeresizler gibi bir süre dayanıp, sonra birbirlerine giriyorlar.

Bunu engellemek için biz ne yapıyoruz? İşsizliğe nasıl çözüm arıyoruz? İşsiz olanları işsiz bırakarak! Buna gelişme ve modernleşme diyoruz. Dereyi geçerken at değiştiriyoruz, ayaklarımızı kuru kalacak diye umuyoruz. Bu arada zaten iyice zedelediğimiz toplumsal adaleti iyice yokediyoruz. Küçük çiftçilikle birlikte, kentte çalışan sınıfların en güçlü olası müttefiki ortadan kalkarken, biraz daha iyi bir geleceği de bu sınıfla birlikte gömmeye yelteniyoruz. Başka yerlerde devrimlerle kurulan sosyal yapıyı terk edip, daha mutsuz bir geleceğe davetiye çıkarıyoruz. Ne için? Üç beş uluslararası şirketin karı, iki yüz üç yüz vekilin neması, ve onlar için IMF ve Dünya Bankası’nda rakam tokuşturan iktisatçıların üç kuruş maaşı için.

2100 yılında tarihçiler bize bir yerleriyle gülecek. Kitaplara geçeceğiz. Türkler gerçekten mermer gibi milletmiş diyecekler. Ama kafaları...